

FESTIVALOVÝ **af** DENNÍK

artfilm

Realizované s finančnou podporou
AF AUDIOVIZUÁLNY FOND

Pravda

Sobota 18. júna 2011

19. Art Film Fest

číslo 1 • ZADARMO

Chcem nakrútiť ešte jeden film o ničení a rozpade

foto: Eduard Genserek

Na otváracom ceremoniáli Art Film Festu si svetový režisér Emir Kusturica prebral ocenenie Zlatá kamera. V exkluzívnom rozhovore hneď po príchode povedal, že jednoduché a veselé filmy, aké nakrúca Woody Allen, by on tvoriť nevedel.

Máte už doma takmer všetky významné ocenenia, ktoré môže filmový režisér získať. Ešte vás baví preberať ďalšie?

Po cenách som nikdy neprahol. Filmára povzbudia najmä také, ktoré získa za nové filmy. Tlačia ho do ďalšej tvorby. A ďalší pritažlivý rozmer ocenení sú samotné festivaly. Baví ma na ne chodiť a navštevovať tak mestá, v ktorých sa konajú.

Už vás niečo oslovilo za pár minút, ktoré ste na Art Film Feste?

Keď som študoval v Prahe, chodieval som do Bratislavy. Mal som tam kamarátov, vymetali sme krémy a

obzerali sa za krásnymi dievčatami. Dnes sa na Slovensko vraciam ako starší muž. A páči sa mi atmosféra v Trenčianskych Tepliciach.

Asi sa nepodobá na tú, s ktorou si svet spája Balkán.

Balkán sa nezmenil posledných šesťsto, sedemsto rokov. Stále je rovnaký. Stále je to svet na pomedzí Západu a Východu.

Možno ho označiť za stratený svet?

Tak by som to nepovedal. Práve teraz je Balkán plný života, aký inde vo svete azda ani necítim.

Ako potom môže byť už sedemsto rokov rovnaký?

Zmenila sa forma. Nie obsah.

A môže sa filmár vymaniť z atmosféry, v ktorej žije, a nakrúcať filmy s inou poetikou?

To nikdy nebol môj cieľ. Chcem nakrúcať presne také filmy, ktoré ukážu trápenie, utrpenie. Veď aj celý svet a život sú ich plné. Páči sa mi pohľad na svet, aký zvolil Dostojevskij. Myslím, že je veľmi presný. Keď teda pri nakrúcaní prežijete utrpenie a ukážete ho vo filme, môžete ho odstrániť zo života?

Film môže divákov ovplyvniť. Ale už neverím, že by umenie mohlo zmeniť svet. Keď som prišiel študovať do Prahy, celý čas na škole som veril, že spoza kamery svet zmením. Prešlo ma to, keď som školu skončil. Prečo?

Dnes filmy nehovoria o spoločnosti. Hollywood sa nezaujima vôbec o nič – okrem zisku. Ale nie vždy to tak v Amerike bolo. Starší americký nezávislý film, skutočný nezávislý film, bol výborný. Ale keď sa skončila vojna vo Vietname, skončilo sa aj toto obdobie.

Aký je teda postoj Emira Kusturicu k nedávnomu zatknutiu Ratka Mladiča?

Všetko zlé, čo sa na Balkáne stalo, dáva celý svet za vinu nám - Srbom. Veľmi preto pochybujem, že súd v Haagu posúdi prípad Mladiča inak, ako v duchu tohto zjednodušenia. Ale aj tak chcem najprv počkať na rozhodnutie Medzinárodného tribunálu. Nebodaj chcete svoj postoj prerobrať vo filme?

Pracujem na dvoch projektoch. Chcem ešte nakrútiť jeden film o ničení a rozpade. A pripravujem tiež televízny seriál podľa diela spisovateľa - nobelistu Iva Andriča.

Ako sa rodí vo vašej hlave film?

Ako sled obrázkov. Priradím obraz jeden k druhému, rozmýšľam nad nimi a vytváram z nich dlhú reťaz. Pôsobí to nakoniec presne tak, ako keď si divák sadne do kina a môj film sleduje.

Juraj Fellegi

Vítam hostí, odovzdávam kytice

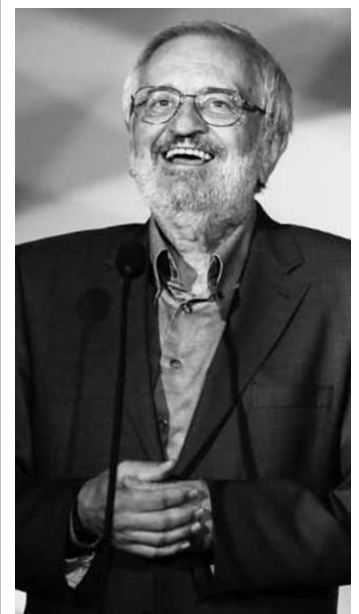
Už siedmy rok som prezidentom tohto festivalu. Znie to honosne, ale funkcia je to príjemná. Reprezentatívna, ako sa zvykne vraviť.

Raz pred rokmi kolega v divadle, trošku pod vplyvom alkoholu, povedal na schôdzi, keď sa ho riaditeľ opýtal, o čo mu vlastne ide: „Ide mi o to, aby som čo najmenej pracoval a čo najviac reprezentoval.“ Som na tom skoro rovnako, ale len skoro.

Pravdaže, v podstate o všetko na festivale sa stará festivalový štáb pod vedením pána Nágla. Ja vítam hostí, odovzdávam kytice, otváram a zakončujem festival. Okrem toho, aby to nevyzeralo, že nerobím vôbec nič, zostávam a uvádzam svoju sekciu To najlepšie z komédie.

Náš festival je malý, dá sa povedať, že komorný. Myslím, že ani nemá zmysel konkurovať veľkým svetovým festivalom, ba ani Karlovým Varom. Ale to neznamená, že festival nemá veľké ambície. Ukázať, čo sa deje vo filmovom svete, ale aj na našej domácej scéne.

Starý a stále aktuálny problém nášho festivalu je nedostatok kín. Máme skrátka väčšie ambície ako možnosti. Ale nevzdávame to. Želám vám pekné zážitky a nám úspešný priebeh tohto ročníka.

Milan Lasica
prezident Art Film Festu

EMIR KUSTURICA osobne

sobota 18. júna
11. h Tlačová konferencia
v Kursalóne Kúpeľnej dvorany

3 OTÁZKY PRE...

Zuzanu Liovú

Art Film Fest po prvý raz otvorila snímka slovenského tvorcu. Včerajší otvárací ceremoniál 19. ročníka ponúkol film Dom mladej režisérky Zuzany Liovej, ktorý zožal úspech aj na prestížnom festivale Berlinale. Art Film Fest uviedol Dom v exkluzívnej predpremiére. Možno ho vidieť aj dnes o 19. h v Tatra banka Cinema v Trenčianskych Tepliciach.

Aký má tvorca pocit, keď jeho film otvára medzinárodný festival?

Veľmi si to vážim. Na Art Film Fest chodievam takmer každý rok a nikdy som si nemyslela, že práve môj film ho bude niekedy otvárať. V roku 2003 boli práve na Art Film Feste odovzdané prvé Ceny Tibora Vichtu, kde bol scenár Domu ocenený. Som rada, že sa sem vraciam - tentoraz s hotovým filmom.

Váš film je tiež prvým slovenským celovečerným filmom v Medzinárodnej súťaži v histórii Art Film Festu. O trofej festivalu bude „bojovať“ v konkurencii filmov z celého sveta. Čo to vám ako autorke môže priniesť?

Už len to, že sa film dostane na festival, ma povzbudzuje. Ak mám čas pozrieť si aj ostatné filmy - a ony sú dobré, teším sa, že som v dobrej spoločnosti. Nemyslím si však, že v domácom prostredí mám výhodu či nevýhodu. Ak sa Dom bude divákovi páčiť, budem rada.

Váša snímka rozpráva príbeh otca, ktorý pre svoje dcéry stavia domy a prenáša do nich sny, ktoré stratil počas komunizmu. Ale dcéry sa proti nemu búria. Kde ste čerpali inšpiráciu?

Život. Niektoré motívy sú odporované, niektoré vymyslené. Pri Dome som veľa čerpala z rôznych udalostí a z pozorovania ľudí. Inšpirovala ma aj nálada a atmosféra miest a dedín, ktoré som na Slovensku prešla. Pri písaní a nakrúcaní sa potom v správny čas vynorili emócie, motívy, dialógy, situácie. (zuz)

Festival otvárali hviezdy a Dom

Hlavným motívom otváracieho ceremoniálu 19. Art Film Festu sa na chvíľu mohla stať pohútka zrýchliť ho. Zopár ráz predniesol tento nápad včera večer do publika viceprezident festivalu Peter Hledík. A pri tom vítal iluzívneho Zdenka Svěráka, vtipujúceho Jánoša Bána a na záver najhviezdnejšieho, srbského režiséra Emira Kusturicu.

„Když vidím, jak dlouho žije pan Otakar Vávra, tak musím doufat, že je to cena za první polovinu života,” prebral si Zlatú kameru svetoznámy srbský režisér s poukazom na svojho profesora z pražskej FAMU.

Festival otvoril jeho prezident Milan Lasica. A vzápätí na scénu vystúpil minister kultúry Daniel Krajcer.

„Teší ma, že Art Film Fest sa v jednej sekcii venuje mladým

filmárom,” pochválil festival Krajcer. Dodal, že rovnako by ich mal podporovať Audiovizuálny fond. A uviedol, že množstvo peňazí, ktoré fond rozdeľuje, zostane v nasledujúcom roku rovnaké.

„Budu vedle mnohých známých lidí,” radoval sa do telefónu Zdeněk Svěrák, ako preberie ocenenie Hercova misia a pripevní tabuľku so svojím menom zajtra vo Festivalovom parku. Včera večer hral ešte v Prahe v divadle, na otvorenie festivalu mohol prísť preto iba z dokrútky. A tá sa s humorom skončila prerušením telefonátu.

Maďarský herec János Bán zase na scénu vystúpil za nadšeného potlesku. Art Film Fest ho ocenil Hercovou misiou. A vtipkoval.

„Mnohí ma považujú za mentálne retardovaného. A nie sú ďaleko od pravdy,” hovoril s poukazom na populárnu

postavu Otíka z filmu Věšničko má středisková.

Nakoniec privítal Peter Hledík Emira Kusturicu s tvrdením, že je to preňho za devätnásť rokov trvania Art Film Festu najvýznamnejší nositeľ ocenenia Zlatá kamera. A keď naznačil, že Kusturicu môžu tešiť milióny divákov, ktorých jeho filmy tešia, režisér odpovedal, že viac ho tešia... tí druhí.

„Do leta to skolaudujeme a bude sa sťahovať,” zaznela prvá veta filmu Dom čosi po deviatej večer. Riaditeľ Art Film Festu Peter Nágel vybral novinku režisérky Zuzany Liovej za otvárací film. Dom bol prvou z 227 projekcií, ktoré festival ponúkne v priebehu nasledujúcich dní. Na exkluzívnej predpremiére snímky, ktorá pôjde do slovenskej distribúcie na jeseň, videli film prvý raz aj rodičia autorky. Juraj Fellegi

Riaditeľ Art Film Festu Peter Nágel uviedol novinku Zuzany Liovej Dom, ktorej premietanie otvorilo festival. foto: Radovan Stoklasa

FILMOVÉ TIPY NA DNES

Neds
15. h, jójcinema Prameň, Trenčianske Teplice

Film slávneho režiséra Petra Mullana ponúka príbeh plachého, inteligentného chlapca, ktorý prichádza na novú školu s vidinou žiarivej budúcnosti na univerzite. Pre zlú povest' jeho brata a predsudky, s ktorými sa stretáva, začne dávať pred vzdelaním prednosť ulici, až sa z neho stane výtržník. Snímka získala ocenenie Zlatá mušľa za najlepší film a Strieborná mušľa za najlepší mužský herecký výkon na festivale v San Sebastiane.

Nórske drevo
16. h, Cinemax B, Trenčín

Filmové spracovanie knižného bestselleru Haruki Murakamiho rozpráva príbeh lásky na pozadí študentských nepokojov v Japonsku. Odohráva sa koncom 60. rokov. Tichý vysokoškolák Toru si musí vybrať medzi priateľkou z detstva, krehkou Naoko, a impulzívnou mladou ženou, Midori. Zároveň sa rozhoduje medzi svojimi princípmi a vášňou. Film získal cenu FIPRESCI v Istanbule 2011.

Najradšej nechávam stopy v divákoch

Do myslí českých a slovenských divákov sa nezabudnuteľne vryl ako Otík z kultového filmu Vesničko má středisková režiséra Jiřího Menzla. A hoci maďarský herec **János Bán** pôsobí ako hlbavý a pokojný muž, hovorí, že Otík mu nie je až taký vzdialený, ako by sa na prvý pohľad mohlo zdať.

Na Art Film Feste si dnes prevezmete Hercovu misiu. Vnímate herectvo ako poslanie?

Sám seba sa pýtam, či vôbec herec môže mať poslanie. Ten pojem znie trochu nadnesene, ale nemyslím to v zlom. Veď každé klíše má v sebe zrno pravdy. A každé remeslo má svoje poslanie. Od stolára, cez informatika, až po herca. Azda je len otázkou vlastnej tvorivosti, ako kto naplní svoje poslanie.

Môže byť teda poslaním herca hoci aj zabávať alebo vtiahnúť diváka do osudu postavy a pritom ho tak premýšľať o svete okolo?

Profesia herca je zahalená rúskom tajomstva a ľudí preto fascinuje. Mnohí si myslia, že je to bombastická práca. Ale pravda je oveľa jednoduchšia. Herectvo je každodenné remeslo. Samozrejme, ak nad ním uvažujem ako nad poslaním, azda ním môže byť to, že v ľuďoch môžem vzbudiť hlad po kultúre a kultúrnosti.

Človek by vo vás ani nepoznal legendárneho Otíka! Ako sa vám tvorila táto postava, na prvý pohľad taká vzdialená od skutočného Jánosa Bána?

Otík mi nie je až taký vzdialený, ako by sa mohlo zdať. Každý z nás má v sebe rozličné črty rozličných osobností. A keď má herec zadanie stvárniť takú i onakú postavu, vlastne si vyberá z registra, ktorý máme všetci v hlavách. Na Otíka

János Bán v sebe skrýva rôzne osobnosti. foto: autorka

som sa pripravoval rok. A veľmi cieľavedome.

Takže to neobnášalo len zahrať smiešneho blázna?

Chodil som do ústavov a oboznamoval som sa s mentálne postihnutými ľuďmi. Vždy sa poctivo pripravujem na rolu, ktorou ma poveria. Ale napokon som sa na Otíka pripravil až príliš.

Ako to?

Keď sme sa pred nakrúcaním stretli s režisérom Jiřím Menzelom, povedal mi, že by som dokonca mohol ísť liečiť ľudí podobných Otíkovi. Ale dodal, že on nepotrebuje do filmu terapeutu, ale potrebuje tú postavu urobiť ľudskou. Chcel odo mňa, aby som vytvoril postavu, ktorá sa nesmeje ústami, ale očami. A to je jedna z najťažších vecí.

V staršom rozhovore ste povedali, že ak by ste si po Otíkovi ne-

zahrali už v žiadnom filme, azda by ste to ani neľutovali. Bola to teda pre vás jedna z najsilnejších rolí?

Áno. A cítim to tak stále. Aj keď odvtedy som mal to šťastie, že som si zahral aj ďalšie krásne role vo filme aj divadle. Niektoré z divadelných predstavení, v ktorých som hral, sa dokonca dostali do učebných osnov na univerzitách. A z toho mám pocit dobre vykonanej práce.

Sú potom pre vás ocenenia na filmových festivaloch, ako aj Hercova misia na Art Film Feste, zadosťučinením?

Samozrejme! Každé ocenenie od odborníkom si veľmi cením. Človeku to navodzuje pocit, že to, čo robí, robí dobre. Ale popri tom sú pre mňa azda najdôležitejšie stopy, ktoré zanechám v divákoch.

(zuz)

STRUČNE

Blok filmov VŠMU otvorí dnes o 10.45 h program ArtKina Metro v Trenčíne. Mladé talenty z bratislavskej školy ponúknu trinásť krátkych, animovaných aj hraných filmov a dokumentov. Snímky reprezentovali fakultu na tohtoročných študentských Oscaroch.

Koncert gitaristu a speváka Mariána Greksu rozozvučí dnes o 20.30 h Festivalové kaviareň v Kúpeľnej dvorane v Trenčianskych Tepliciach. O hodinu neskôr vystúpi kapela The Cellmates s programom plným rokenrolu.

Epizódy seriálu Profesionáli, ktorý je projektom televízie JOJ, možno vidieť počas celej noci v Kursalóne Kúpeľnej dvorany. Premietanie pre všetkých, ktorí sa chcú smiať, sa začne o 23.30 h a potrvá až do 7. h ráno.

Raňajky v tráve, vyvrcholenie workshopu EkoHappening, sa uskutočnia zajtra o 9.30 h. Študenti Katedry scénografie VŠMU pripravujú „eko raňajky“ pre všetkých vo Festivalovom parku v Trenčianskych Tepliciach. (duš)

JÁNOS BÁN osobne

sobota 18. júna

10. h Tlačová konferencia v Kursalóne Kúpeľnej dvorany

15. h Slávnostné udeľovanie ocenenia Hercova misia v Kúpeľnom parku

19. h Osobné uvedenie filmu Albert, Albert v Kursalóne Kúpeľnej dvorany

Genpin
18.30 h, STV ArtKino Metro, Trenčín

Japonská režisérka Naomi Kawase vytvorila oduševnenú, jemnú a citlivú dokumentárnu snímku o prirodzenom pôrode. Ukazuje neotrasiteľnú puto medzi matkou a dieťaťom, aj to, že pôrod môže byť pre rodiacu ženu príjemný zážitok v symbióze krásy prírody a života. Režisérka strávila rok v „Dome narodenia“ - klinike, ktorú viedol doktor Tadashi Yoshimura. Ten za štyridsať rokov asistoval pri viac ako 20-tisíc prirodzených pôrodoch.

Skrýty pôvab buržoázie
18.45 h, Cinemax C, Trenčín

Film majstra absurdity Luisa Buñuela o snahe priateľov z vyššej spoločnosti stretnúť sa pri spoločnom jedle, či ísť na čaj. Ich úsilie je vždy zmarené sériou zvláštnych okolností. Film plný bizarností, snovej atmosféry a nápaditého humoru získal Oscara za najlepší cudzojazyčný film a nomináciu na toto ocenenie za najlepší scenár. Scenár napísal Jean-Claude Carrière, ktorý si v sobotu 27. júna na Art Film Fest prevezme ocenenie Zlatá kamera.

Manažér ľudských zdrojov
20.30 h, jojcinema Prameň, Trenčianske Teplice

Personalista jeruzalemskej pekárne nemá rád svoju prácu a v živote nemá veľa dôvodov na spokojnosť. Po bombovom útoku, ktorého obeťou sa stane jedna zamestnankyňa, odchádza do Rumunska za jej rodinou. Cesta do neznámej krajiny prináša zároveň pohľad do hrdinovo vnútra. Emocionálna tragikomédia bola izraelským kandidátom na Oscara v kategórii Najlepší zahraničný film. (duš)

EMIR KUSTURICA IN INTERVIEW

At Art Film Fest's opening ceremony, the world-renowned director accepted the Golden Camera Award. During our afternoon interview right after his arrival, he confessed that he could never make simple, upbeat movies like Woody Allen.

You've amassed up just about every distinguished award a film director can. Does winning them still do anything for you?

I've never had a hankering for awards. Filmmakers are most inspired by awards for their latest films. They impel you to create more work. And the other attractive dimension of prizes is the festivals themselves. I enjoy attending them, and getting to visit the countries where they're held.

Any initial impressions from these first few minutes you've spent here at Art Film Fest?

When I studied in Prague, I'd visit Bratislava often. I had friends there, we'd go on pub crawls and watch the beautiful girls. Now I'm back in Slovakia as an older man. And I like the atmosphere here in Trenčianske Teplice.

It must be quite different from what the world associates with the Balkans.

The Balkans haven't changed for the last six or seven hundred years. It's the same it's always been, a world between the West and the East.

Might one call it a lost world?

I wouldn't say that. The Balkans are full of life right now, in a way that I don't really see anywhere else in the world.

Then how could it be the same as the last seven hundred years?

What has changed is the form. The content is the same as ever.

But can a filmmaker break free from the atmosphere they live in, and shoot a film with a different poetic?

That's never been my goal. The kinds of films I want to make are ones that portray suffering, misery. After all, that's what life and the whole world are full of. I like Dostoyevsky's way of looking at the world. I think it's very accurate.

When your films expose the suffering you endure in their production, do you think it can free life of such feelings?

A film can influence the viewer. But I no longer believe that art can change the world. The entire time I studied in Prague, I was convinced I could change the world from behind the camera. That wore off when I finished school.

Why?

Movies don't deal with society anymore. Hollywood isn't interested in anything but profits. But it wasn't always that way in America, older American independent cinema was excellent. But that era ended along with the Vietnam War.

What is Emir Kusturica's stance on the recent arrest of Ratko Mladić?

The world blames everything that went wrong in the Balkans on us – the Serbs. That's why I highly doubt that the Hague court will decide Mladić's case any differently from this reigning oversimplification. But I'd still like to wait for the International Tribunal's decision.

Wouldn't you like to express your point of view through film?

I'm working on two projects: I still want to shoot a film about destruction and breakdown, and I'm also preparing a television serial based on the work of Nobel-winning author Ivo Andrić.

How does a new movie take form in your head?

As a sequence of images. I arrange the images one after another, I turn them over in my head and make a long chain out of them. In the end it's just like watching one of my films in the cinema.

Juraj Fellegi

JÁNOS BÁN IN INTERVIEW

His portrayal of Otík in Jiří Menzel's cult classic "My Sweet Little Village" (Vesničko má středisková) made an indelible impression on Slovak and Czech audiences. And while Hungarian actor János Bán may seem like a contemplative, peaceful man, he says that he's more similar to Otík than might at first seem.

Today at Art Film Fest, you will accept the Actor's Mission Award. Do you see acting as a mission?

I ask myself the same question – that is, if an actor can have a mission at all. To me, "mission" sounds a bit overblown, but don't take that the wrong way. Indeed, every cliché contains a kernel of truth. And every trade has its own mission, whether it be carpentry, computer science or acting. Whether a person fulfils their mission most likely depends on their own creative power.

Then couldn't an actor's mission be to entertain or to draw the audience into a character's life, encouraging them to think about the world around them?

The acting profession is veiled in mystery; that's why it fascinates people. Many of them think it's a grandiose job, but the truth is much simpler. Acting is a craft like any other. Of course, if I consider it deeply, I might say my mission is to kindle people's thirst for the arts and culture.

One can hardly imagine you as the legendary Otík! How did you manage to create a character who is at first glance so different from the real János Bán?

Otík isn't as different from me as might seem. Every one of us has various qualities and various personalities. And when an actor

takes such-and-such a role, they actually sort through the index we all have in our heads. Otík took me a year to prepare, a very focused one at that.

So you didn't just act like a ridiculous buffoon?

I visited several institutes and got to know some mentally disabled people. I always thoroughly prepare for the roles I'm entrusted. But for Otík I actually ended up overpreparing.

How's that?

When we met with director Jiří Menzel before shooting, he said I might even be able to treat people like Otík. But he added that he didn't need a therapist for his film; he needed to portray the character in a human way. He wanted me to create a character who laughed not with his mouth, but with his eyes. And that's one of the hardest things to pull off.

In an older interview you said that even if you'd never played a single role after Otík, you probably wouldn't have regretted it. Do you consider it one of your most powerful roles?

Yes. And I've always felt that way. Even though since then I've had the luck to play other lovely roles onscreen and onstage. Some of the plays I've acted in have even ended up in university curricula. And that gives me the feeling of a job well done. (zuz)

János Bán in person

Saturday, June 18
10 am – Press conference at the Spa Hall's Kursalón
3 pm – Actor's Mission Award ceremony in the Spa Park
7 pm – Personal introduction of the film "Albert, Albert" at the Spa Hall's Kursalón

Translation: Michael Dove

GENERAL SPONSORS

OMNIA
 Holding SE

AQUACITY
 POPRAD

MAIN SPONSORS

TB
 TATRA BANKA

Slovnaft

vúje **OHL ŽS**

TRANSPORT PROVIDER

LANCIA

LOGISTICS PARTNER

DHL

FREE STUDENT CINEPASS PARTNER

PRVÁ STAVEBNÁ SPORITEĽŇA

SPONSORS

TIPOS

ERNST & YOUNG
 Quality In Everything We Do

AVI-STUDIO

PERZION BASKET

Sartouka

cinEMA

OFFICIAL SUPPLIERS

Flaker

brilliant

PHILIPS

lampART
 energy for actual art

lenovo

MAIN MEDIA PARTNERS

STV

TVJOJ

Rádio FM

MEDIA PARTNERS

CE

S TV

EUROPA2

pardon

RIT/FM

tyždeň

PARTNERS

SLOVENSKÝ FILMOVÝ ÚSTAV

EUROPSKA KOMISIA
 Zastúpenie na Slovensku

Evropský ústřední úřad
 2011

Railway of the United States of America

Pravda

Zoznam.sk

televízia

OK!

kam do mesta

BOOMERANG

SLOVAK FILM INSTITUTE

OMNIA

HOTEL FLORA

versity

Denník 19. Art Film Festu

• Redakcia: Juraj Fellegi, Dušana Lukáčová, Jena Opoldusová • Preklad: Michael Dove • Grafická úprava: Andrej Šimkovič • Tlač: Tlačiarne Pardon Trenčín